

URBANUS APPENDINI

E SCHOLIS PIIS

AD LECTOREM

Restius ingenii quam multa laude niteret,
 Carmina monstrabunt non tibi lecta semel.
 Qui fuerint illi mores, si forte requiris,
 Accipe: ego ficto non didici ore loqui.
 Junior indulsit genio jucunda sequutus,
 Et mentem blandis pavit imaginibus.
 Sensit at ardenti, cum venit serior aetas,
 Succendi verae laudis amore animum:
 Incertumque fuit, doctrinae lumine pulcro,
 An virtute magis fulgeret omnigena.
 Quam recti justique tenax, quam largus egenis,
 Quam fuit integrae relligionis amans!
 Comis praeterea non fastu turgida gessit
 Pectora, non tectum nube supercilium;
 Consilioque sales adjungens, atque lepores
 Fidus erat sanctae cultor amicitiae.
 Tu quoque morte Viri tanti nunc ingeme, Lector,
 Atque tuos fletus fletibus adde meis.
 Me pius ille suo semper dignatus amore est:
 Ille mihi semper causa doloris erit.

